

СВІТОВА ГЛОБАЛІЗАЦІЯ ТА МЕДІА: СИНХРОНІЗАЦІЯ В НАЦІОНАЛЬНОМУ ВИМІРІ

У статті розглянуто проблеми розвитку глобалізації у світі. Особливо відчутним є вплив глобалізації на політику та медійну сферу. Відбувається руйнування національної держави в її традиційному розумінні. Охарактеризовано інформаційне суспільство, новітні комунікаційні технології, які є рушійною силою глобалізації. Проаналізовано заходи щодо інформаційної безпеки світу й України зокрема. Досліджено картину медійної глобалізації, місце України на сучасній світовій арені, вказано недоліки у формуванні її іміджу.

Ключові слова: аудиторія, глобалізація, Інтернет, інформаційне суспільство, масмедіа, спільнота.

І. Вступ

Глобалізація – це нова якість взаємозв'язку та взаємозалежності людства, створення наднаціональних і позанаціональних організацій, інститутів та новоутворень. Це довготривалий процес, який розпочався з прозорості кордонів у економічній галузі, розвивався протягом багатьох століть і зараз досяг своєї кульмінації.

Глобалізація почала розвиватись завдяки технологічній інфраструктурі, яка включає в себе комунікаційні та інформаційні системи, мікроелектронні прилади та комп'ютерну передачу. Глобалізація інформаційного простору передбачає, перш за все, майже миттєве донесення інформації до аудиторії, що дає змогу зробити її свідком і учасником багатьох подій. Глобалізаційні процеси спираються на інформаційні інновації, але не на всі, а тільки на високо наукоємні. Широке залучення електронної техніки, формування глобальної комп'ютерної мережі – усе це і багато іншого передбачає нову технологію журналістської праці, нові тенденції збирання, аналізу та передачі інформації.

Французький дослідник Б. Баді виокремлює три виміри глобалізації:

– глобалізація як постійно рухомий історичний процес: у ході історичного розвитку він відбувався нелінійно й не передбачав приєднання нових периферійних територій до центру. Виділяють дві історичні фази глобалізації: фазу централізації, коли формуються центральні зони світової системи, і фазу децентралізації, коли периферія стає головною, тобто посідає місце центру. У результаті відбувається постійна зміна в системі центр – периферія;

– глобалізація як гомогенізація та універсалізація світу. Під цим часто розуміють поширення культурних та інших норм і цінностей Заходу. Але, як свідчить практика, ті чи інші взірці поведінки, потрапивши на інші регіони світу, при включенні до іншої системи цінностей набували нового змісту й втрачали змісту попереднього. Також треба зазначити, що існує й зворотний процес, наприклад, захоплення Заходом східними релігіями, африканською культурою;

– глобалізація як «розмивання» національних кордонів. Цей аспект найбільшою мірою відображає сутність сучасного етапу глобалізації. Американські дослідники зауважують, що сутність глобалізації полягає саме у все більшій транспарентності національних кордонів [1, с. 105–107].

Уже зараз комп'ютерні мережі охоплюють весь світ, і є реальна можливість отримувати потрібну інформацію з обраного інформагентства чи джерела будь-якої країни, з будь-якої точки земної кулі.

На сучасному етапі розвитку українського суспільства в умовах глобалізації, де інформація стає головним товаром на світовому ринку, перед нашою країною постає проблема комунікаційно-світоглядного розвитку. Через наразі недостатню інтегрованість у світове інформаційне поле, недостатню динаміку користуванням Інтернетом та іншими інформаційно-комунікаційними мережами, низьку активність українських інформаційних служб процес глобалізації на нашій території проходить однобоко. Користування новітніми комунікаційними технологіями має подвійний ефект: як відбувається вплив на українське суспільство, так і Україна повинна через медіа демонструвати і гідно представляти себе в світі. Але, на жаль, не вітчизняні, а здебільшого іноземні масмедіа формують уявлення про нас, яке не завжди є дійсним і достойним нас. Через погане налаштування комунікаційних систем наша країна схильна до інформаційної атаки, що передбачає маніпулювання свідомістю й розгромлення українського суспільства із середини, а це найстрашніше, що може принести негативний бік глобалізації. Таким чином, дослідження впливу глобалізації, її сутності, формування нового інформаційного суспільства є актуальним.

II. Постановка завдання

Мета статті полягає у вивченні динаміки розвитку глобалізації у світі, її впливу на Україну та українські масмедіа, а також в оцінюванні механізмів здійснення цього впливу.

Постановка мети дослідження зумовлює необхідність виконання таких завдань:

- проаналізувати світові глобалізаційні процеси, гіперінтеграцію держав;
- охарактеризувати сучасні комунікаційні засоби та мережі, за допомогою яких глобалізаційні процеси набирають усе більших обертів;
- визначити призначення масмедіа держави, яка не хоче знищити власний соціум, не застосовуючи при цьому традиційну зброю, бо на її місце прийшла більш сучасна зброя – інформаційна.

III. Результати

Ми розглядаємо глобалізацію як поширення процесів, практик і структур у просторі, особливо в національному, до глобальних масштабів. Кожна нація буде сприймати певну інформацію, враховуючи свої систему цінностей та менталітет, через які суспільна реакція на будь-які події може бути різною, притаманною лише окремо взятій нації. Так, ставлення до тієї чи іншої події буде різним, але головне, що воно буде, будуть якісь дії у відповідь, тому процес глобалізації може бути охарактеризований як неоднозначний, варіативний, невизначений, несумісний. Глобалізація концентрує й децентралізує, уніформує та диференціює [2].

Тривалий час вважали, що національна держава – це незмінна основна політична організація людства. Національна державність безпосередньо виражається в повноті влади нації, її політичній свободі, у можливості визначити характер свого національного життя, захищати суверенітет у тій чи іншій формі [9].

Професор В. Лизанчук вважає, що «утвердження національної свідомості є захисною реакцією суспільства на руйнівний вплив відцентрових сил, пов'язаних із глобалізацією (розрив традиційних зв'язків, деградація неконкурентоспроможних виробників, руйнування життєвого національного середовища, загострення проблеми безробіття тощо). Якщо вища мета глобальної цивілізації – створення позанаціонального громадянина світу, громадянина єдиної світової держави, то виникає запитання: а чи залишиться людина найвищою соціальною цінністю в такій глобальній державі? Мабуть, ні! Бо для людини-космополіта «де хліб, там Вітчизна» [4].

Часто глобалізацію розуміють як гомогенізацію та універсалізацію світу, що розповсюджує, перш за все, західну модель поведінки. Але, як свідчить практика, потрапляючи в інше середовище, в інші регіони світу, включаючись в інші системи цінностей, певні зразки поведінки втрачали первинний зміст і наповнення, з яким прийшли, і набували нових значень. З розвитком електронно-віртуальних передач інформації людина вже може не відчувати своєї відірваності від рідного середовища, бо нині, незалежно від того, в якому місці планети вона перебуває, може хоч на короткий час зануритись у рідну стихію, зайшовши на сайт своєї країни.

Логічно постає питання про створення інформаційної безпеки, але новий інформаційний порядок, транскордонна передача інформації майже не залишили можливості законодавчо врегулювати потоки інформації на окремих територіях. Разом із тим, як своєрідний захист, стали частішими спроби певних країн знову відгородитися «залізною завісою». І це іноді здається виправданим, бо формування суспільної думки не можна віддавати на відкуп іноземцям. Таке розташування сил призведе до втрати ідентифікації певного етносу й розширення впливу іншого, бо психологічно, на рівні підсвідомості, у людях закладене бажання якщо не нав'язати, то хоча б ознайомити інших зі своїми духовними та матеріальними надбаннями. З розвитком глобалізації та спрощенням доступу до інформації в будь-якій частині земної кулі світові новини почали доповнюватись у регіонах місцевими новинами. Виник феномен регіоналізації інформації як своєрідний захист від світових медійних гігантів.

Принципово сутність Інтернету полягає в тому, що його розвивають, головним чином, усі, хто ним користується, починаючи від пересічних творців електронних веб-сторінок і звичайних відвідувачів інтернет-сайтів, які тим самим підвищують чи знижують їх рейтинг. Упевнено можна стверджувати, що найбільша на цей момент комунікаційна споруда не має проєктантів у традиційному розумінні. Ця структура зростає завдяки загальному інтересу все більшої кількості людей. Також вражають темпи зростання Всесвітньої Павутини.

Втім, лунає також і багато критичних зауважень щодо потрібності Інтернету. Згрупуємо їх узагальнено.

1. Всесвітня комп'ютерна мережа, стимулюючи глобальні інформаційні процеси, пригнічує національні та етнічні цінності більшості країн, які не належать до інформаційних наддержав. Але при цьому можна порівняти піднесення національно-визвольних рухів і стрімкий розвиток масмедіа у ХХ ст. Інтернет дає змогу людині відчувати себе частиною тієї нації, до якої вона хоче належати.

2. Комп'ютерними мережами поширюють матеріали, які загрожують традиційній моралі. Звичайно, з фактами гіперпоширення порнографії, сайтів самогубців, фашистів тощо погодяться всі. Але якщо ми приймаємо ідею збільшення інформаційних потоків, то, зрозуміло, що й сектор негативної, брудної інформації буде збільшуватись. Подібно можна відповісти й на закид щодо кримінальних елементів, які, мовляв, використовують мережу для організації злочинів, і, на

жаль, це реальність. Проте телебачення також використовують для розпалювання національної ворожнечі, спостерігається тенденція збільшення сцен насильства, вживання певних технологій кадру для зомбування людей, хоча й остаточно не встановлений його вплив на людину. Зрештою, звичайну пошту також іноді використовують для пересилання вибухівки чи отруйної речовини.

3. Захараченість Інтернету другорядною інформацією. Сучасні медіа сприяють переходу від вертикалі до горизонталі, тобто поверховості знань. Згадаємо: ще М. Маклюєн вказував на поступове повернення людства до усного слова, а будь-який поворот назад – це деградація [5]. Дійсно, людина, користуючись телебаченням та Інтернетом, перетворюється з аналітика на споживача будь-якої наданої інформації.

Хоча, погодьмося, є і чимало винятків. Всесвітня комп'ютерна мережа, інтегруючи в собі найкращі здобутки багатьох медіа та багатство грандіозної всесвітньої бібліотеки, дає змогу занурюватись у такі глибини проблем, які раніше для багатьох були недоступні. А тому цілком коректно можна виділити чотири типи комп'ютерних технологій, які зараз актуалізуються в медійній практиці.

1. Асинхронна комунікація між двома людьми в режимі електронної пошти.

2. Неоднозначна комунікація між багатьма користувачами, що охоплює літсервери (комп'ютерна програма, яка організує списки електронних передплатників), юзнет (системи он-лайн, де проходять дискусії груп-учасників), електронні дошки оголошень.

3. Якщо користувачу потрібно знайти сайт, щоб в асинхронному порядку отримати інформацію, він може будувати відносини сам на сам, один з багатьма. Це можуть бути веб-сайти, сайти формату FTP (система переносу файлів у мережі).

4. Існує і синхронна комунікація: це може бути спілкування сам на сам, один з багатьма. Сюди входять чати і мережеві комп'ютерні ігри [10].

Можна вкотре стверджувати, що такий розвиток комунікацій не тільки призводить до глобалізації всього світу та віртуальної ліквідації кордонів, а й позбавляє людей живого спілкування. Через це вони стають замкненими в собі, а багато хто й зовсім втрачає вміння знайомитись і спілкуватись у реальному житті.

Сучасні електронні комунікації не тільки ізолюють людей одне від одного, а й дають можливість завести нові знайомства. Тут, як і в кожній справі, є межа, за яку не треба переходити, головне, чітко її встановити. До того ж, новітні засоби комунікації слугують людству як контролюючі й охоронні системи, які працюють для безпеки громадян як окремої країни, так і цілої планети.

В основі всіх еволюційних змін лежать інформаційні процеси, які викликають суспільно-політичні трансформації й реалізацію національних інтересів та, відповідно, гарантію національної безпеки. Інформатизація тісно пов'язана з процесом глобалізації. Серед різноманітних процесів, що відбуваються під впливом глобалізації, інформаційна глобалізація на цей момент є одним з найбільш показових, адже включає в себе розвиток комунікацій (у тому числі тих, що використовують космічний простір), утворення глобальних інформаційних мереж. Глобальна інформатизація суспільства – об'єктивний процес, який стає основою й головним стрижнем розвитку як науково-технічного, так і економічного та соціального.

У країнах Західної Європи створені й успішно експлуатуються національні та міжнародні мережі й системи: Інтернет (міжнародна мережа), INFO-Netz (ФРН), MINITEL (Франція), SCANET (Скандинавський регіон). Розвиток нових методів і засобів інформатизації дають змогу говорити про виникнення нового феномену – Європейського інформаційного простору (ЄІП), який став інформаційною основою альтернативної багатополлярної концепції.

В епоху глобалізації масмедіа цифрові мережі стають всюдисущими, ними може користуватися як держава, так і окремі індивіди. Відповідно, стає майже неможливим прорахувати чи виявити джерело загроз і встановити, що є дійсною загрозою, а що – ні. Негативним боком інформаційного суспільства стає легкість маніпулювання свідомістю за допомогою не тільки зміни термінології опису подій (військова операція – миротворча операція, атака – гуманітарна місія), а й прямої дезінформації. Це є найбільш ефективним у застосуванні під час інформаційної атаки, незалежно від того, чи її провокує влада в самій країні, чи окрема країна провокує іншу. Архетипи, символи навіть при зміні деяких цінностей і способу життя завжди найсильніше вплинуть на людську свідомість, ніж будь-що інше.

Але на ще більш серйозну увагу заслуговує з'явлення соціально-зорієнтованих інформаційних технологій. Це особливий різновид високих технологій (high-tech). Розробка й розповсюдження таких технологій пов'язані з великими спокусами та небезпекою. Ефективність впливу інформаційних технологій породжує спокуску вирішення реальних проблем не шляхом корегування дійсності, а методами зміни масових уявлень про існуючу ситуацію. У результаті зловживань методами віртуалізації реального життя слабшає політична й духовна єдність суспільства, розмивається реальна база прогресивних соціально-економічних перетворень [6].

Таким чином, глобалізаційні процеси у світі охопили всі країни й поступово перетворюють усі народи на одне велике суспільство. Поштовх цим процесам дали економічні відносини, які потягнули за собою більшу прозорість кордонів, а це, у свою чергу, прискорило динаміку інтеграції людства. На перший погляд, здається, що це позитивна тенденція більш тісного співробітництва, але такий процес з'являється в результаті зниження необхідності існування національної держави. Саме тому

глобалізацію визначають як нову якість взаємопов'язаності людства і створення наднаціональних організацій. Тому й сучасна журналістика стрімко втрачає національне обличчя, активно впроваджує у свідомість «посередні» стереотипи масової поведінки. Також існує парадоксальний феномен: позитивні явища глобалізації, такі як: охоплення людства загальною інформаційною мережею, урбанізація, активізація соціальної мобільності тощо, – дають зовсім протилежний результат. Урбанізація викликає боротьбу за соціальні блага між різними етнічними групами, більша увага до духовних цінностей породжує етнічну ворожнечу, захист своєї території.

Через те, що економіка править світом, інформація також стала товаром, який усе наполегливіше посідає чільне місце на світовому фінансовому ринку й формує нове суспільство – інформаційне. А для того, щоб ця інформація ще швидше продавалась, це суспільство створює все більш сучасні комунікаційні засоби та канали передачі інформації. До останнього часу вважали, що найбільш мобільним каналом передачі й отримання інформації є Інтернет. Але його пропускну спроможність не може задовольнити той великий попит на інформацію, який існує зараз. Інформація тисне на людей, до того ж основний її пласт знаходиться у віртуальному вимірі. Навіть традиційні засоби інформації прилаштовуються до нових реалій. Газети мають свої електронні аналоги, телебачення пропонує інтертекст, інтерактивні передачі й канали, де сам глядач може впливати на розвиток подій. Віртуальність стає реальною і навпаки, реальність віртуалізується. Людина втрачає контроль над своїм власним життям, новітні комунікаційні технології дають змогу стежити за будь-ким і дізнаватися будь-які таємниці будь-якої людини.

Для глобального суспільства характерна наявність інформаційного підґрунтя. Завдяки комп'ютеризації виникла технічна трансформація продукту, бо це дає змогу модернізувати збирання, обробку, збереження інформації. Відтак, подією світового значення стала поява Інтернету. Він надає небачені раніше можливості у вираженні думок, а швидкість передачі та пошуку інформації дає змогу ознайомитись з нею миттєво.

Багато скептиків вказують на негативні боки Інтернету, але поряд із ними є й позитивні. Наприклад, те, що Всесвітня комп'ютерна мережа пригнічує національні та етнічні цінності, але ж при цьому завдяки існуванню різноманітних сайтів Інтернет дає приклади гуртування людей, бо завдяки віртуальній території він дає змогу людині відчувати себе частиною тієї нації, до якої вона хоче належати. Вважають, що комунікаційні технології лишають людину самотньою, бо, спілкуючись у віртуальному просторі, вона втрачає здатність до живого спілкування, але нові знайомства в мережі переходять і до реального світу. Таким чином, Інтернет допомагає людству залишатись єдиним і цілісним. Щодо переходу віртуальності в реальність, то іноді вона змінює дійсність, завжди супроводжуючи людину, і сприймається як реальність справжня.

З погляду гарантування інформаційної безпеки необхідно розглядати конфіденційність інформації, її цілісність та доступність. Інформаційна безпека має такі компоненти:

- забезпечення права суб'єктів на інформацію;
- забезпечення й підтримка належної якості інформації (при цьому якість інформації треба розуміти як багатофакторний показник);
- захист інформаційних ресурсів суб'єктів інформаційних відносин.

Крім захисту баз даних та приватних джерел, необхідно домогтись взаємодії між безліччю мереж і постачальників, забезпечити можливості використання мультимедіа. Правове забезпечення діяльності мереж потребуватиме від України копійки праці в галузі нормотворення та адаптації національного законодавства, передусім до європейських вимог [3, с. 71–74].

Перед людством гостро стоїть проблема інформаційної безпеки. Новітні технології створюють ефект того, що через зміну громадської думки можна вирішити серйозні проблеми. До того ж, ряд країн упроваджують політику «м'якої сили», за якою кінцева мета досягається завдяки маніпулюванню свідомістю. Але перед цими країнами, як і перед іншими, стоїть проблема захисту своїх баз даних і проблема нерозв'язання інформаційно-психологічної війни. Насамперед, необхідно як забезпечувати права суб'єктів на таку інформацію, яка потребує певної якості, так і будувати захист інформаційних суб'єктів. Але навіть тоді, коли окремі держави намагаються захистити себе від інформаційно-психологічної атаки, їхні зусилля є марними, поки все світове суспільство не знайде консенсусу в цій справі.

IV. Висновки

Отже, глобалізація – це нова якість взаємозв'язку та взаємозалежності людства, створення наднаціональних і позанаціональних організацій, інститутів та новоутворень. Вона почала розвиватись завдяки технологічній інфраструктурі, яка включає в себе комунікаційні та інформаційні системи, комп'ютерну передачу даних. Завдяки економічному імпульсу з'явилася тенденція виходу за межі національних держав і створення наднаціональних об'єднань. Це свідчить про транснаціоналізацію економічної, а відтак, і політичної діяльності; поняття «національна держава» починає втрачати своє традиційне наповнення. Бурхливий економічний розвиток, що породив глобалізацію, породив і тенденцію до руйнування мовних, релігійних та етнічних компонентів національної держави.

Звичайно, не можна заперечувати позитивних боків зближення різних країн, але не варто забувати, що тенденція до зближення, як і тенденція до руйнування, з'являється як наслідок зникнення необхідності існування та життєздатності національної держави, особливо як основи для

колективної ідентифікації. Як своєрідний захист своїх національних особливостей, є частішими спроби певних країн знову відгородитися «залізною завісою», а також виник феномен регіоналізації інформації як своєрідний захист від світових гігантів.

У сучасному суспільстві, де медіа відіграють помітну роль, людська психіка, особливості сприйняття інформації стають розбалансованими, втрачають здатність до вибірковості й опору інформаційним потокам. Людина сама починає шукати додаткову, потрібну, на її погляд, інформацію, що спрощує для зацікавлених політичних сил процес маніпуляції за допомогою нав'язаних орієнтирів. Завдяки швидкісній передачі даних зник простір, втратив актуальність час, пропоновані цінності стають спільними для мільйонів людей. Нав'язана картина світу поширюється на весь світ. Різні народи утворюють одну спільноту. Діють однакові шаблони поведінки, краси, стосунків. Політики, зірки шоу-бізнесу стають відомими не тільки у своїй країні, а по всьому світу. Глобалізація породжує масову свідомість і масову культуру, доступну мільйонам і розраховану на їхній рівень. Ознаки глобальних культури і масмедіа виявляються в тому, що кожна країна, проводячи не тільки внутрішню, а й зовнішню політику, повинна звертати увагу на своїх сусідів. Від цього буде залежати не тільки її міжнародний статус, а й громадянська стабільність усередині самої держави.

Україна змогла привернути увагу світової спільноти, тепер для неї важливо втримати цей процес. Але війна – інформаційна у тому числі – та нелогічність дій українських політиків гальмують повноцінне входження України до глобального простору. З одного боку, нами зацікавилися, побачили нове поле для інвестицій, що змогло б підняти українську економіку, та політичні й економічні кризи, невиконання своїх обов'язків перед світовою громадськістю і перед своїм народом призводить до того, що до України ставляться з пересторогою.

У будь-якому суспільстві існують певні сутічки. Інформаційне суспільство породило новий вид протиріч – інформаційні війни. Їх сутність полягає в тому, що участь у них можуть брати не тільки країни, а й інші приватні організації (терористичні, екстремістські, радикальні). Мета інформаційної війни полягає в забезпеченні необхідного ступеня власної національної безпеки в усіх сферах суспільного життя та максимальне зниження рівня захищеності національної безпеки сторони, що протидіє. Отже, інформаційна зброя – це система спеціально організованої інформації, інформаційних технологій, метою застосування яких є досягнення інформаційної переваги в забезпеченні національної, зовнішньополітичної й економічної стратегії шляхом впливу на інформацію та інформаційно-комунікаційні системи супротивника з одночасним зміцненням і захистом власних інформаційних систем. Переваги використання різноманітних засобів з арсеналу інформаційної зброї полягає в можливості вибору виду та масштабу шкоди, заподіяваної об'єкту супротивника. При цьому факт заподіяння шкоди може бути певний час невідомим стороні, яка була під нападом.

Список використаної літератури

1. Бади Б. От суверенитета государства к его жизнеспособности. *Мировая политика и международные отношения в 1990-е годы: взгляды американских и французских исследователей*. Москва, 2001. С. 105–107.
2. Конов Д. М., Бородачів В. П. Глобалізація. Регіоналізація. Регіональна політика : Хрестоматія з сучасної зарубіжної соціології регіонів. Луганськ, 2002. 662 с.
3. Данча Л. Понятійна медіаправова репрезентація феномену інформації: змістовий і динамічний аспекти. *Тенденції та перспективи розвитку науки і освіти в умовах глобалізації* : матеріал. XXII Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. : зб. наук. пр. Переяслав-Хмельницький, 2017. Вип. 22. С. 71–74.
4. Лизанчук В. Чи можна об'єднати націоналізм і глобалізм? URL: https://dt.ua/SOCIETY/chi_tozhna_obednati_natsionalizm_i_globalizm.html.
5. Маклюэн М. Понимание медиа: внешние расширения человека = Understanding Media: The Extensions of Man. Москва, 2007. 464 с.
6. Різун В. В. Соціальні комунікації як інженерне вчення, або Соціальні комунікації в системі соціального інжинірингу (соціальної інженерії). *Комунікація*. 2012. № 2. URL: http://www.libr-dp.ua/PDP/Communication-2_March2012_final.pdf.
7. Михайлов В. А. Современная зарубежная журналистика: правила и парадоксы. Санкт-Петербург, 2002. 446 с.
8. Мітчук О. А. Українська ліберальна інформаційна культура в системі соціальних комунікацій : монографія. Рівне, 2014. 320 с.
9. Харахаш Б. Національне самовизначення: принципи і політика URL: http://www.e-reading.me/bookreader.php/1017536/Harahash_Nacionalne_samoviznachennya_princip_i_praktika.html.
10. Харрис Р. Психология массовых коммуникаций. Санкт-Петербург, 2003. 448 с.
11. Чекалюк В. В. Формування іміджу України у ЗМІ : монографія. Київ, 2016. 355 с.
12. Шейко В. М., Богущий Ю. П. Формування основ культурології в добу цивілізаційної глобалізації (друга половина XIX – початок XXI ст.) : монографія. Київ, 2005. 592 с.

Стаття надійшла до редакції 30.08.2017.

Вербицкая Х. И. Мировая глобализация и медиа: синхронизация в национальном измерении

В статье рассматриваются проблемы развития глобализации в мире. Особенно ощутимым является влияние глобализации на политику и медийную сферу. Происходит разрушение национального государства в его традиционном понимании. Дается характеристика информационного общества, новейшим коммуникационным технологиям, которые являются движущей силой глобализации. Анализируются мероприятия по информационной безопасности мира и Украины в частности. Исследуются картина медийной глобализации, место Украины на современной мировой арене, указываются недостатки в формировании ее имиджа.

Ключевые слова: аудитория, глобализация, Интернет, информационное общество, медиа, сообщество.

Verbytska Kh. Worldwide Globalization and Media: Synchronization in a National Dimension

The problems of globalization development in the world are considered. The impact of globalization on politics and the media is particularly noticeable. There is a destruction of the national state in its traditional sense. The characteristics of the information society, the latest communication technologies, which are the driving force of globalization, are given. Measures on information security of the world and Ukraine in particular are analyzed. The picture of media globalization, the place of Ukraine in the contemporary world arena is studied, the disadvantages in formation of its image are pointed out.

The identification of a particular ethnic group and the expansion of the influence of another, more dominant, are lost. Modern Internet technologies only add problems in the process of eliminating the effects of globalization. The positive and negative consequences of internetisation of humanity for the societies are analyzed.

Particular attention is paid to the functioning of the mass media in the conditions of globalization and internationalization of societies. The integration processes taking place in Western Europe, information technology, which are calculated for different auditorium layers are examined, while it is argued that the effectiveness of the influence of information technologies generates the temptation to solve real problems, not by way of adjusting reality, but by methods of changing mass representations of the existing situation.

Purely Ukrainian problems of entering the country into the information world are considered. At the same time, the possibilities of preserving the national charisma of Ukrainians as a nation and Ukraine as a state are analyzed.

Key words: audience, globalization, internet, information society, mass media, community.